

MR BEAST

VELMI NEBEZPEČNÉ HRY

JAMES PATTERSON

TATRAN

Z anglického originálu MrBEAST & James Patterson: The Most Dangerous Games,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve William Morrow,
An Imprint of HarperCollinsPublishers,
New York 2026,

preložila Mária Kočanová.

Vydalo Vydavateľstvo TATRAN, s. r. o., v roku 2026,
so sídlom Klariská 16, 815 82 Bratislava, Slovenská republika.

Vyšlo ako 5670. publikácia.

Vydanie I.

Prebal a knižnú väzbu podľa pôvodného návrhu spracoval Peter Zentko.

Zodpovedná redaktorka Ina Martinová

Jazykovi redaktori Ivana Fábryová, Dávid Grich

Verše prebásnila Jana Kantorová-Báliková

Technický redaktor Peter Zentko

Sadzba AldoDesign, Bratislava

Vytlačil FINIDR, s.r.o., Český Těšín.

www.slovtatran.sk

:: knihy pre **hodnotnejší** život

info@slovtatran.sk

Published by arrangement with William Morrow, an imprint
of HarperCollinsPublishers.

All rights reserved.

Copyright © 2026 by MB B&A, LLC.

Translation © Mária Kočanová 2026

Slovak edition © Vydavateľstvo TATRAN 2026

ISBN 978-80-222-1901-3

MR BEAST

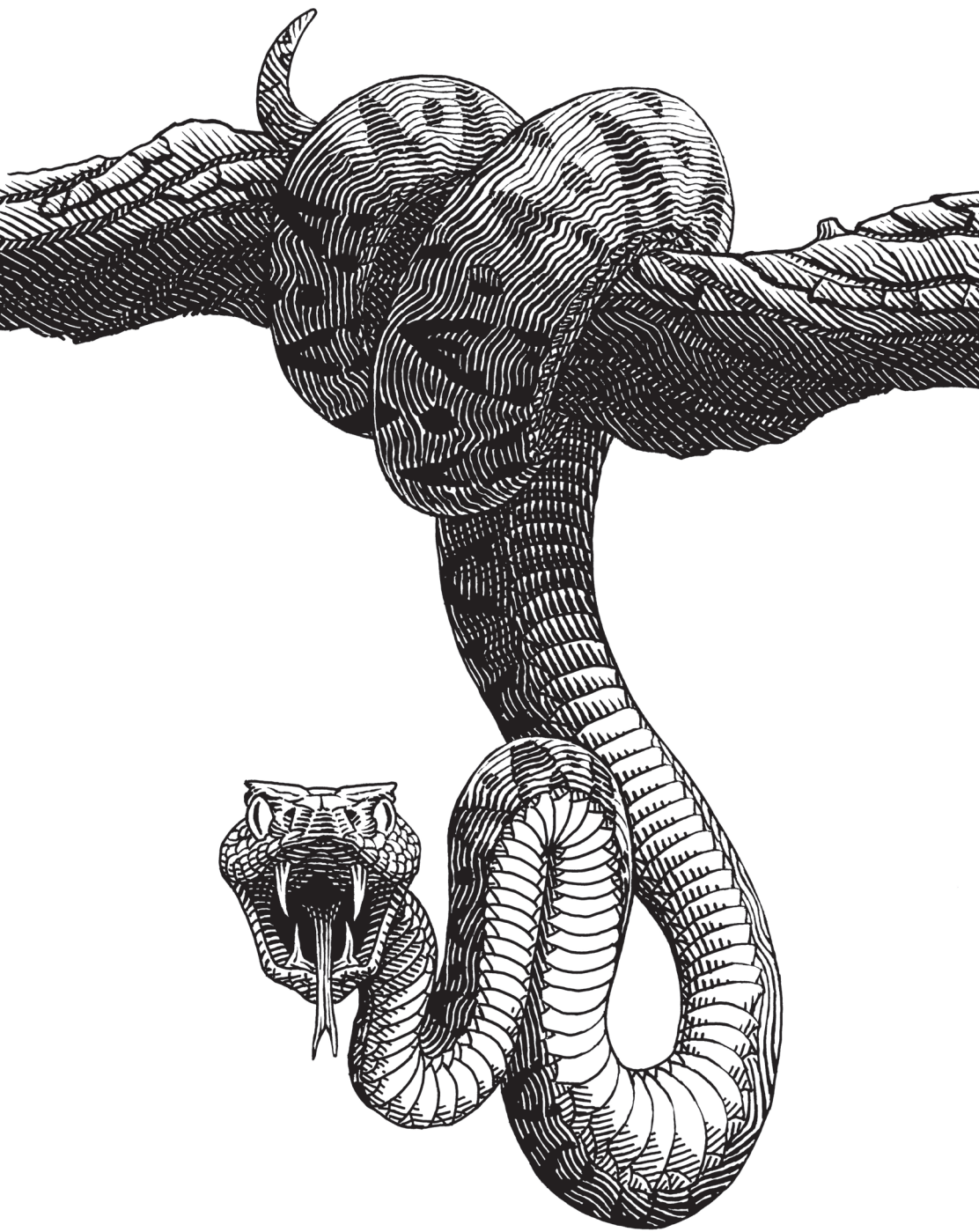
VELMI
NEBEZPEČNÉ
HRY

JAMES PATTERSON

TATRAN

HRÁČI

(ČIASTOČNÝ ZOZNAM)

ALEK. Aleksandra Andrichová, vysokoškolská študentka z ťažko skúšaného mesta vo východoeurópskom Karpatskom oblúku, a jej matka sú jediní členovia rodiny, ktorí prežili roky húkania sirén a nútených evakuácií. Je to húževnatá a vynaliezavá bojovníčka, no v hĺbke duše je verná priateľka, oddaná svojim hodnotám. Prežila nesmierne kruté chvíle, ktoré sa nedajú opísať „oficiálnymi“ slovami. **HRÁČKA č. 9.**

AMOS. Oslavovaný veterán elitnej vojenskej jednotky z bezpečnostného pásma vo východnom Stredomorí. Je to tichý a hlbavý muž, ktorý verí v mier napriek časom prežitým na bojisku. A možno práve preto. **HRÁČ č. 17.**

ANT. Ant Tipton, bývalý príslušník Britského kráľovského námorníctva, ktorý spravuje vojenskú dodávateľskú spoločnosť. Je to oportunista, ktorý dokáže destabilizovať celú miestnosť. Zjavne spraví čokoľvek, aby vyhral, vrátane ublíženia spoluhráčom. **HRÁČ č. 3.**

CARLOS. Carlos Lopez, bývalý neporazený boxer z Kolumbie. Nahor sa vypracoval po stupienkoch juhoamerického podnikania v časoch, keď sa v Severných Andách prerušovali zásobovacie spojenia a bez varovania sa zatvárali hranice. Nie všetky jeho prepojenia sú legálne. **HRÁČ č. 39.**

CONNER. Absolvent West Pointu, Rhodesov štipendista, najmladší kongresman, akého kedy zvolili v štáte Kentucky. Conner Lynch odišiel z politiky, aby mohol konferovať populárny podcast v nádeji, že tým možno spraví viac pre svoju vlasť. **HRÁČ č. 156.**

ELENA. Elena Torresová, slávna reportérka zo španielskeho Madridu, je príťažlivá, schopná a láskavá. Po skončení rozhlasovej kariéry sa chce stať predsedníčkou vlády vo svojej vlasti. **HRÁČKA č. 87.**

JACK. Pochádza z Houstonu a je bývalým seržantom majorom Vojenskej jazdeckej polície. V desiatich rokoch Jack McHenry zachránil šesť detí, keď detský domov, v ktorom žil, zachvátil požiar. Jack je prirodzený vodca, no po poslednom zámorskom nasadení sa mu nedarí presadiť sa vo svete, ktorý sa nedokáže upokojiť. **HRÁČ č. 711.**

LUCA. Policajný inšpektor z talianskeho Ríma, ktorý získal medailu za mimoriadnu odvahu, keď prekazil teroristický útok vo Vatikáne. Napriek tomuto úspechu sa v prvom rade pokladá za manžela a otca a až v druhom za policajta. Luca Tommasi je všeobecne obľúbený. **HRÁČ č. 112.**

HANNAH. Hannah Wagnerová sa narodila a vyrástla v nemeckom Hamburgu, od útleho veku prejavovala nezvyčajnú inteligenciu, a hoci má iba osemnásť rokov, už je v treťom ročníku Massachusettského technologického inštitútu. Nie je iba vynikajúca inžinierka. Vyznačuje sa emocionálnou inteligenciou, je hlboko súcitná a na svoj vek mimoriadne múdra. Je dcérou dvoch bývalých hamburských policajtov a sleduje spoločnosť rovnako, ako iní ľudia sledujú počasie. Jej otec sa po odchode do dôchodku stal inštruktorom sebaobrany. **HRÁČKA č. 222.**

MARCELO. Pochádza z čilského Santiaga, kde sa stal neporaziteľným majstrom brazílskeho džiu-džicu. Marcelo Oliveira sa vyznačuje tichou sebadôverou a nikdy v ničom neprehráva – od futbalu po ľúbostný vzťah. **HRÁČ č. 638.**

REG. Austrálsky zlatý medailista v desaťboji a svetoznámy športovec. Získal aj zlatú medailu v ragby. Reg Drummond je jedným z favoritov na výhru v týchto hrách, tak ako vyhral na olympijských hrách pred očami celého sveta. **HRÁČ č. 2.**

RUPERT. Rupert Chadwick sa narodil v chudobnej štvrti anglického Manchestru a je potomkom tretej generácie indických prisťahovalcov. Je skvelý športovec, no čo je ešte úžasnejšie, má iba štrnásť rokov. Je takým istým zázračným dieťaťom ako Hannah Wagnerová. **HRÁČ č. 930.**

SAAD. Napriek svojmu kráľovskému postaveniu dobrovoľne slúžil v leteckých silách svojej vlasti, kde všetkému vládne horúčava a peniaze. V tejto súťaži je zďaleka najbohatším účastníkom. Princ Saad al-Harbi verí v čestnú hru – v prípade, že neprehráva. **HRÁČ č. 7.**

WYATT. Má devätnásť rokov a celý svoj privilegovaný život prežil v meste New York. Napriek tomu Wyatt Jordan získal najviac bodov v teste spôsobilosti, ktorý absolvovali všetci súťažiaci. Wyatt je vynaliezavý, charizmatický a húževnatý a je rodený vodca. Má vycibrený prejav a vie výborne narábať so slovami, ale to nie je všetko. Keď musí, dokáže brilantne a presvedčivo klamať. **HRÁČ č. 77.**

Č'. Zbožňovaný čínsky gymnasta Lin Č' bude nútený súperiť so svojím bratom Lin Ťienom (**Hráč č. 21**). Ťien súťaží v skokoch z veže a nemá problém súperiť s kýmkoľvek. V tejto hre budú bratia po prvý raz v živote zaradení do rovnakej športovej disciplíny. **HRÁČ č. 20.**

HOSTITEĽ. Záhadná nehmotná postava vnáša obavy do srdc všetkých hráčov. Slová, ktoré vyriekne, majú silu zmeniť život a osud hráčov. Azda najzáhadnejšou súčasťou jeho existencie je jeho skutočný zámer.

JIMMY. Celým menom Jimmy Donaldson alias MrBeast. Jimmy je svetoznámy internetový tvorca preslávený svojimi hrami a výzvami. Organizátori súťaže ho oslovili so žiadosťou, aby im pomohol vytvoriť čo najnáročnejšie hry. Jimmy verí v posolstvo, v mene ktorého sa hry

majú uskutočniť – aspoň v také, aké mu predstavili. Je presvedčený, že správny človek môže prispieť k zmene celého sveta k lepšiemu, ak mu budú poskytnuté náležité zdroje. Je chápavý, nezaujatý a hlboko oddaný, nebojí sa zastať sa hráčov v prípade, keď má podozrenie, že sa udialo niečo nehorázne.

LIST

Nižšie uvedený list organizátori rozoslali tisíce účastníkov piateho súťažného kola so zámerom nájsť „Vyvoleného“. Obálka bola zlatá, zapečatená modro-ružovým logom, o ktorom sa vie, že patrí MrBeastovi, preslávenému tvorcovi na YouTube. List sa nedostal do rúk nikomu, kto sa nemal zúčastniť vo finále súťaže. Dôvernosť sa netýkala zachovania súkromia, ako sa vtedy usudzovalo. Išlo o kontrolu.

Ahojte, ľudia!

To som ja, Jimmy. MrBeast. Naozaj som to ja.

Po prvé: **Blahoželám!**

Viem, čo si v tejto chvíli myslíte. **Nikam som sa neprihlásil.** To je pravda. Ale ostaňte so mnou a dovoľte mi, aby som vám všetko vysvetlil, lebo toto je najdôležitejší list, aký som kedy komu poslal, a Vy zakrátko dostanete najväčšiu šancu nie v jednom, ale možno v desiatich životoch.

Vybrali Vás – po dôkladnom preverení – do neverejnej súťaže, ktorá aj naďalej ostane neverejná. Nie kvôli tajnostkárstvu, ale preto, že keby prenikla na verejnosť, v priebehu noci by zapríčinila chaos.

Sút'áž spočíva v sérii testov, ktoré sú t'ažšie než čokoľvek, čo ste dosiaľ videli. A na rozdiel od toho, čo robím, nikde to **nebude** zaznamenané, uvedené v televízii, odvysielané ani nahraté pre nikoho na svete.

Nijakí diváci. Nijaké vplyvné osobnosti.

Iba hry.

Je to súboj o najväčšiu cenu a o najvýznamnejšiu príležitosť, akú kto kedy dostal. Zároveň je to najt'ažšia, najšialenejšia a najlukratívnejšia súť'áž, s akou som sa kedy stretol.

A to oveľa.

Vít'az dostane miliardu dolárov.

Áno, čítate správne. Jeden víťaz. Jedna miliarda dolárov. Ale peniaze nie sú skutočný dôvod, pre ktorý ste sa ocitli v hre.

V stávke nie sú peniaze.

V **skutočnosti** ide o to, aby sa našiel jeden človek, iba jeden, ktorý využije svoje schopnosti na to, aby pomohol zachrániť nás všetkých, kým nie je neskoro. K okraju priepasti sme bližšie, ako sa nazdávame. Organizátori týchto hier sa obávajú, že sa nevyhneme katastrofe, ak rýchlo nedáme dokopy správnych ľudí – a nenájdeme nikoho, kto bude schopný pohnúť svetom.

Moje nasledujúce slová možno vyznejú šialene, ale nejde len o čoraz väčšie množstvo nekončiacich sa vojen.

Kolabujú systémy. Čoraz častejšie vypadáva energia. Nedá sa spoľahnúť na vodu. Krachuje zásobovanie. Širia sa búrky, horúčavy, požiare a záplavy. Ľudia sú nútení opúšťať svoje domovy. Nastala kríza v tom, čo je skutočné a čo nie, kde si nik nemôže byť istý, čomu má veriť a čomu už nie. Dôvera v našich časoch takmer vymizla.

Vidíme to všetci. Každý deň.

Ja však prechovávam nádej. Deň čo deň vidím ľudí vykročiť a pomôcť. Preto som sa s organizátormi týchto hier zhodol v tom, že svet potrebuje niekoho, kto by ten pocit v nás všetkých zjednotil a niečo s tým spravil. Vyžaduje si to jedinou vec, ktorej máme čoraz menej: dôveru.

Svet potrebuje ľudí, ktorým môže dôverovať.

Pozorne ma počúvajte!

Nepatrím k organizátorom.

Oslovili ma. Požiadali ma o pomoc. Požiadali ma, aby som sa do toho zapojil, lebo chápem podstatu hier a súťaženía a chápem ľudí – a pretože veria, že na tomto poslaní záleží.

Súhlasil som, lebo aj ja sa nazdávam, že na ňom záleží.

A pretože vo Vás verím.

Ak pozvanie prijmete, stanete sa súčasťou najvyberanejšej a najrôznorodejšej skupiny súťažiacich, aká kedy existovala: bystré mysle, najlepší riešitelia problémov, najhúževnatejší bojovníci z rozličných kútov sveta. Ste tí, ktorí budú hľadiet' do tváre nemožnému a umlčia ho. Ste niekto, kto sa zadíva na tieň smrti a povie: „Dnes nie.“

Svet to potrebuje. Svet potrebuje **Vás**.

Všetci sme zažili, čo sa stane, keď jediný človek začne robiť niečo reálne. Tvorca. Športovec. Diet'a s telefónom. Zdravotná sestra. Učiteľ. Jeden hlas zapáli oheň. Milióny sa ho nadšene chopia. A keď sa všetci tí ľudia pohnú spolu, nemožné prestane byť nemožným.

Preto tieto hry existujú.

Preto víťaz potrebuje zdroje.

Keď vyhráte súťaž a vyhlásia Vás za Vyvoleného,

dostanete miliardu. Získate prostriedky a možnosti urobiť zmenu.

Tu sú pravidlá, ktoré musíte poznať predtým, ako poviete áno:

1. **Všetko je tajné.** Podpíšete dohodu. Budete postupovať podľa protokolov. Nie preto, lebo je to zábavné tajomstvo. Toto nie je určené pre verejnosť a je to prísne kontrolované.

2. **Nejde o lacnú zábavu.** Ešte raz opakujem: Nič sa nebude vysielat' naživo. Nič sa nebude zaznamenávat'. Nič sa nebude nahrávat' pre konzumný svet. Nijakí diváci. Ak chcete upútať pozornosť, nezapájajte sa.

3. **Je to nebezpečné.** Budú stanovené pravidlá. Bude zabezpečená zdravotnícka podpora. Bude existovať spôsob, ako v prípade potreby odísť. **Ale** – môžete utrpieť zranenie. **Môžete zomrieť.** Nepreháňam. Je to pravda.

4. Ak ponuku prijmete, začne sa to diať rýchlo. Nedozviete sa všetko naraz. Zámerne.

A nakoniec:

Nežiadame od Vás, aby ste sa správali hrdinsky. Žiadame od Vás, aby ste boli človekom, ktorého budú ľudia nasledovať, keď sa strach stane hlasnejším než zdravý úsudok.

Ak odpoviete áno, dostanete ďalšie inštrukcie.

Ak odpoviete nie, nik sa nikdy nedozvie, že Vás vybrali.

Tak či onak: **Vybrali Vás z určitého dôvodu.**

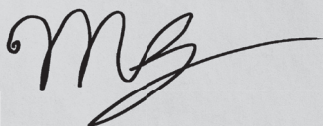
Teším sa na skoré stretnutie.

Začnite sa pripravovať mentálne aj fyzicky na veľmi nebezpečné hry.

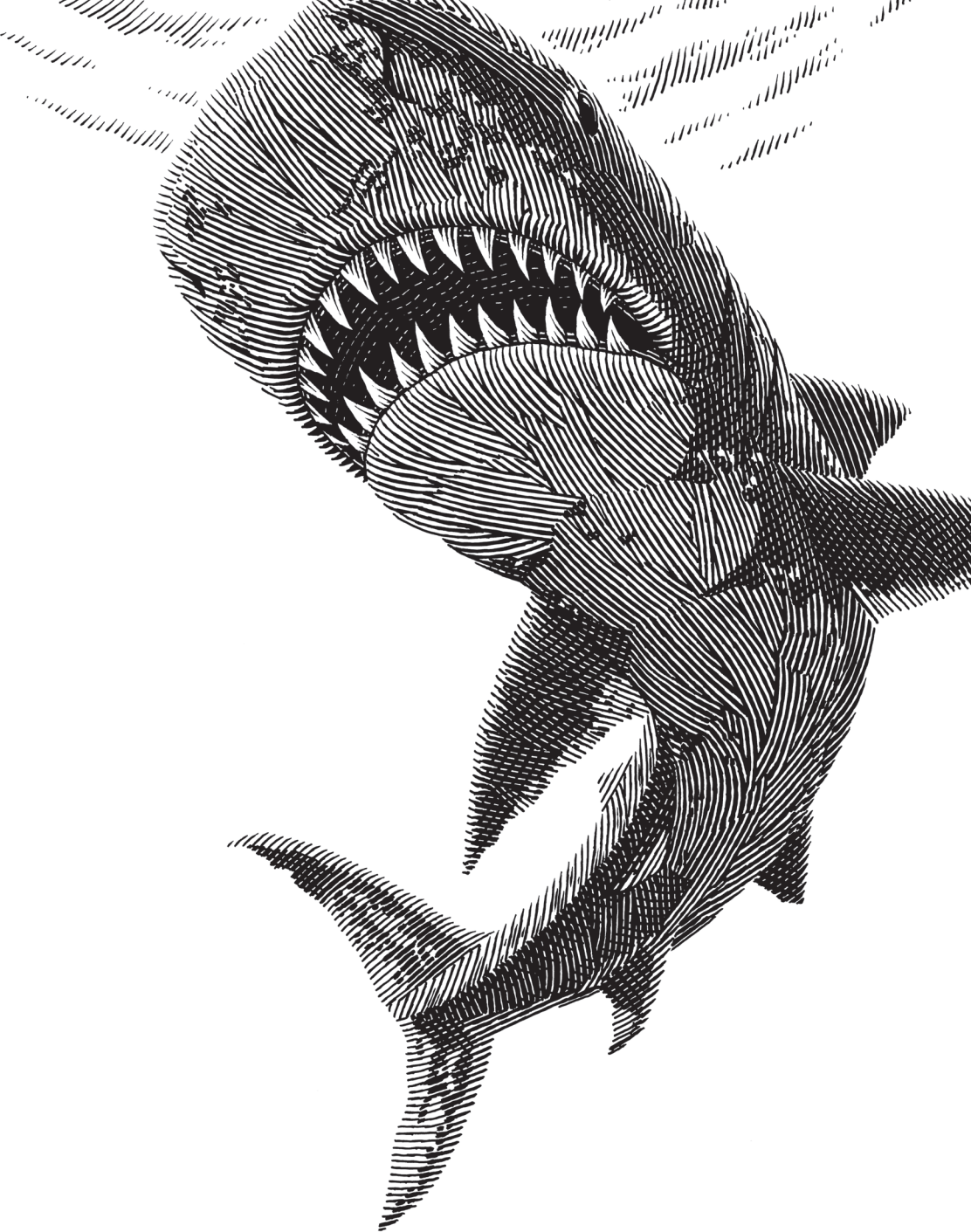
Verte, že napokon to bude stáť za to.

Verte mi!

S pozdravom

A stylized, handwritten signature in black ink, consisting of the letters 'JB' followed by a long, sweeping horizontal line that curves upwards at the end.

Jimmy Donaldson alias MrBeast

HRA č. 1

1.

ALEK ANTARKTÍDA

Môže jeden človek naozaj zachrániť svet?

Aleksandra Andrichová – Alek – je vysoká asi 180 centimetrov, má dvadsaťdva rokov a prešla bojiskom. Prežila mnohé vojny, ktoré zničili jej kút Karpatského oblúka. Jej rodina uteká pred sirénami tak dlho, že si už ani nespomína, v ktorej krajine sa ten útek začal.

Varovali ju, že môže zomrieť. Ale tiež jej sľúbili, že jeden človek by mohol zachrániť svet. Hlavou jej však víri niečo iné. Víri jej ňou otázka, prečo sa tu ocitla práve ona, prečo sa tu ocitli všetci ostatní. Nech sa Vyvoleným stane ktokoľvek, naozaj dokáže zmeniť svet k lepšiemu? Alebo trik spočíva v tom, aby ten človek dokázal rozhýbať ostatných?

Momentálne však Alek musí prežiť prvý deň v Antarktíde. Všetkých obliekli rovnako: zateplený výstroj, okuliare, ochrana tváre. A rovnaký malý prídavok, o ktorom nik nehovorí – plastový náramok pripnutý na rukaviciach šíriaci teplo na vnútornej strane zápästia. Sledovací prístroj. Tep, miesto, pohyb. Keď prestane snímať, okamžite vyrazia. Náramok sa zohrieva od jej pulzu. Alek nazrie pod pásku: MAJETOK H. HIER, s. r. o.

Spolu s ostatnými sa tlačí v jednom z piatich nafukovacích člnov značky Zodiac. Nachádzajú sa uprostred mrazivých vôd McMurdovho zálivu a smerujú na Rossovo ostrov. Ruky sa jej trasú od zimy napriek hrubým rukaviciam a zateplenej bunde.

Po príchode na ostrov majú dostať záverečné inštrukcie na dnešnú skúšku. Hostiteľ – hlas, ktorý počuli prvý raz v Ohiu – im predtým, ako nastúpili do člnov, oznámil:

„Dnes začneme zisťovať, kto z vás je hoden výberu – pretože dnešnou výzvou sa hry začínajú naozaj. Veľa šťastia každému jednému z vás aj všetkým spolu. A verte mi, na Rossovom ostrove budete potrebovať viac než len šťastie. Budeme vás hodnotiť tak, že si to ani neuvedomíte. Sledujeme mapu. Mení sa každú hodinu.“

V Ohiu zachytila jednu z posledných strohých poznámok, ktorej mnohí hráči nevenovali pozornosť: „Neukladáme si, čo je na nej. My ju riadime.“ Nedávalo jej to však nijaký zmysel, tak to vypustila z hlavy.

Tieto slová v sebe skrývajú rovnakú tichú hrozbu ako núdzové hlásenie. Ten tón už počula. Vtĺkali im do hláv, že hry, na ktorých sa za krátko zúčastnia, sú najnebezpečnejšie, aké kedy nejaký muž alebo žena zažili. Vysvetlili im pravidlá. Alek sa tie pravidlá naučila naspamäť – závisí od nich jej život.

Naznačili im, že všetko na tejto ceste je skúškou ich rozličných schopností. Skúškou, v ktorej sa ukáže, kto z nich má také vodcovské schopnosti, aby mohol zachrániť svet. Alek uvažuje, či je to pravda, dokonca či je to vôbec možné.

Povedali im, že pravidlá budú jasné. Že ich budú sústavne vylepšovať. Že všetko bude férové.

Bola to prvá lož.

Navyše sa Alek obáva, že keď spraví chybu, náramok prestane bzučať a niekto ju zazipsuje do vreca. Možno už v nasledujúcej hodine.

Zodiac, v ktorom sa nachádza, narazí na ďalšiu vlnu a opäť vyletí do vzduchu.

Alek potlačí výkrik, čo sa jej derie do hrdla.

Silnejšie stisne zábradlie pred sebou a úlomky ľadu odletia z kovovej tyče a spadnú do zátoky.

Vie plávať. V tom nie je problém. Čo sa však stane, keď sa čln prevrhne, ona skončí v mrazivej vode a celé telo sa jej premení na kus ľadu?

Čo potom?

Náraz ďalšej vlny. Ďalší úder na jej systém. Alek sklízne rukavica. Do dlane sa jej zahryzne ľad. Jedna chyba a je po nej. Stisne ruku ešte silnejšie.

V liste sa písalo, že bude musieť prejsť odvahu.

Teraz buď odvážna, povie si v duchu napriek vetru a vode všade naokolo a nepredstaviteľnej zime, ktorá sa ju snaží v McMurdovom zálive na konci sveta pohltiť.

Alek sa zaprie nohami a ešte silnejšie zovrie zábradlie, aby sa nepokĺzla na dne. A možno aj nespada cez okraj do vody. Je pripravená na ďalšiu vlnu vytvorenú Zodiacom pred nimi.

Drž sa, hovorí si Alek v duchu.

A nielen zábradlia.

Znovu si spomenie na matku. Na tomto výlete člnom do ľadového neznáma jej chýba ako nikdy predtým. Dúfa, že matka je v bezpečí v malom horskom mestečku, kde sa naposledy usadili pred dvoma rokmi. No sirény ich prednedávnom znovu dohnali...

Alek nikdy v živote nebola od matky tak ďaleko. Rodičia z nej aj z jej sestry vychovali romantičky – vtedy, keď bol otec ešte s nimi a mohol to vysloviť nahlas.

Bolo to ešte predtým, ako nekonečné nálety a evakuácie zmenili jediný svet, ktorý kedy poznala, na živý zlý sen.

Stále si však pripomína, prečo je tu.

Stále si hovorí, že tieto hry, ktoré už teraz, skôr ako sa vôbec začali, vyzerajú také nebezpečné, sú príležitosťou prežiť život, aký si predstavuje a o akom jej rozprávali rodičia.

Pripomína si to najmä teraz, keď jej srdce chce vyletieť z hrude, lebo chladný vietor sa jej zarezáva do tváre a oberá ju o dych. Alek je prekvapená, že tiché slzy na lícach sa jej od toho vetra dosiaľ nepremenili na cencúle.

Opäť na ňu padne pocit bezmocnosti, ktorý prežívala doma, keď okolo nich zúrila vojna. Zalieva ju vo vlnách.

Ani raz však nezatúži požiadať lodivoda, aby obrátil čln späť. Vie

prečo. Táto súťaž – príležitosť, ktorú dostala spolu s ostatnými – jej umožní niečo, čo sa jej nenaskytlo, odkedy im vojna rozbila rodinu:

Alek si opäť dovoľí snívať.

Snívať o lepšom svete pre seba, pre svoju drahú mamu aj pre ostatných. Aspoň v tom okamihu, keď potrebuje silu, jej ju dodáva poznanie, že patrí k hŕstke vybraných súťažiacich a v priebehu niekoľkých nasledujúcich dní môže získať nepredstaviteľné bohatstvo.

Ale iba ak prežije a dostane šek na preplatenie.

Miliarda dolárov.

Toľko peňazí by neminula za niekoľko životov.

Alek a všetci ostatní však vedia, že súťažia o oveľa väčšiu odmenu:

Z víťaza sa stane hrdina známy na celom svete, hoci je to šialená a nepredstaviteľná myšlienka. Vyhrať môže len jeden. Jeden z tisíce tých, ktorých pred niekoľkými dňami zhromaždili z celého sveta na kukuričnom poli v Ohiu.

No najskôr musí prežiť tento deň a prejsť cez zákerné priestranstvo známe ako Erebusov ľadový jazyk, kde každý krok môže byť posledný.

Je to prvá skúška na najchladnejšom mieste zemegule.

V tejto chvíli sa však nachádza v päť metrov dlhom Zodiaku, ktorý prerezáva ľadovú vodu. Vedľa nej stojí červenovlasá Nemka Hannah Wagnerová, hráčka č. 222. Hannah je mimoriadny talent, študuje oceánografiu a ako osemnásťročná je už v treťom ročníku MIT. Hannah bystrými očami vidí aj to, čo iným uniká – kde sú umiestnené mikrofóny, kde nie sú kamery.

Vedľa nej na prove štíhleho, nepotopiteľného člna stojí Wyatt Jordan, hráč č. 77, nadaný vysokoškolák z New Yorku. Alek si stihla všimnúť, že Hannah Wyatta očarila už za tú chvíľu, čo ju pozná.

„Smiem byť k tebe úprimná?“ zdôverí sa Hannah Alek. „Bojím sa.“ Zdá sa, že sa k Alek nielen pritiahla bližšie fyzicky, ale prenikla jej aj do hlavy.

Alek si to skvelé, hanblivé nemecké dievča hneď obľúbila. Zblížili sa takmer okamžite už v Ohiu. Alek sa nazdala, že dostala druhú prí-

ležitosť byť veľkou sestrou. Vycítila, aká je Hannah silná. Zároveň ju napriek tomu chcela chrániť, ako to robia veľké sestry.

„Ak vypadneme, schmatni ma za rukáv,“ povie Alek. „Spolu to zvládneme.“

„Z tvojich úst to znie tak ľahko,“ odpovie Hannah.

Alek sa usmeje.

„Dará sa mi tváriť sa pokojnejšie, než ako sa cítim.“

Je to síce dosť ťažké, lebo obom fúka do tváre vietor, ale Hannah jej opäťuje úsmev.

„Ďakujem ti,“ povie.

„Za čo?“

„Viem, že takmer od prvej chvíle, ako sme sa stretli, na mňa dávaš pozor, ale tak, aby to nebolo nápadné.“

„Páčiš sa mi,“ prizná sa Alek. „Zapáčila si sa mi hneď na začiatku. A úprimne, nie som si istá, či by som to dokázala v tvojom veku. Preto si myslím, že si odvážnejšia, ako ja kedy budem.“

„Ale veď nie si oveľa staršia, než som ja,“ povie Hannah.

Alek zvažnie. „Áno, som.“

„Možno by sme sa naozaj mohli vzájomne podržať,“ navrhne Hannah. „Nikdy som nemala sestru.“

„Ja áno,“ povie Alek.

„Čo sa jej stalo?“

„Zomrela.“

„To je mi ľúto,“ utrúsi Hannah.

Nie tak ako mne, chce povedať Alek, ale predtým čosi pocíti – tlmené vibrácie cez gumený trup člna, pulzovanie pod vodou. Niečo prudko narazí do Zodiacu – prudko ako torpédo – a prova sa zdvihne z vody.

„Veľryba!“ skríkne Hannah, skôr ako si ostatní stihnú uvedomiť, čo sa stalo. Potom s úžasom aj so zdesením v očiach vystrie zmeravenú ruku k vode. „Kosatka!“

Zodiac nadskočí. Potom sa prevráti.

Voda udrie Alek do tváre. Chlad je okamžitý a brutálny. Prevrátili sa do McMurdovho zálivu.

V takej studenej vode najskôr vypovedia ruky. Potom vypovie myseľ, pomyslí si Alek.

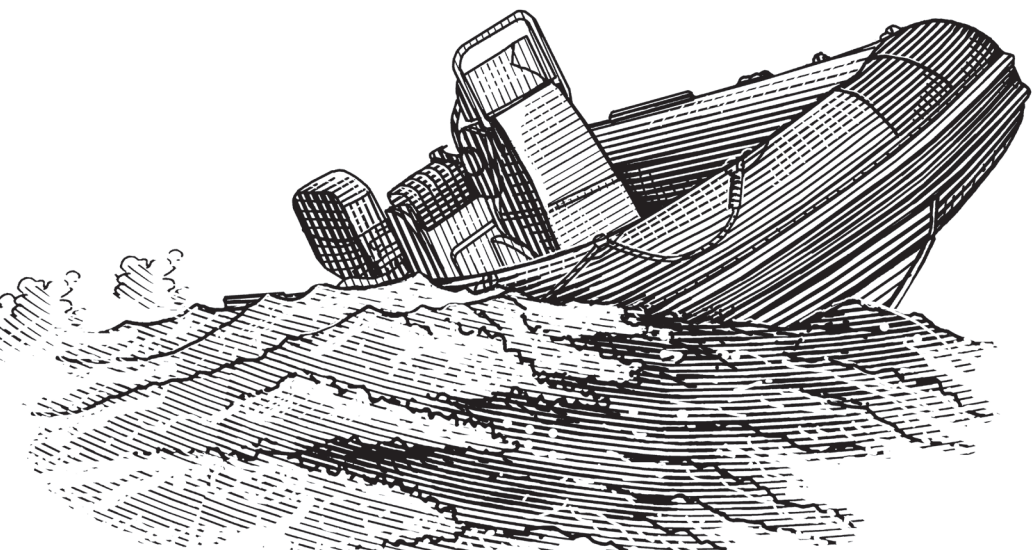
Chlad ju omračuje. Ochromuje jej pľúca. Zo všetkých síl sa snaží vyplávať na hladinu. Už jej meravejú ruky aj nohy. Keď sa vynorí a poda-
rí sa jej nadýchnuť, zbadá, že je sotva dvadsať metrov od čierneho-
bielej kosatky, väčšej a desivejšej než akékoľvek iné zviera, aké v živote videla.

Obráti hlavu a uvidí ostatných v tmavých vzdutých vlnách.

Zúfalo pátra po červených vlasoch Hanny Wagnerovej. Svoju kama-
rátku však nikde nevidí.

Akoby všade plávali iba dravé veľryby.

Toto nie je sen. Je to nočná mora.

2.

JACK PRI ČILSKOM POBREŽÍ

Jack McHenry, hráč č. 711, pozrie na vodu pod sebou.

Žraloky, pomyslí si.

Vynikajúce. Vie, že polovica súťažiacich v týchto hrách je už na ceste k Antarktíde.

Druhá polovica je tu, v Južnej Amerike.

Pred začiatkom hier im však nik nepovedal, že ich súčasťou budú aj žraloky.

Riadna paráda.

V armáde aj mimo nej sa Jack McHenry, seržant major vo výslužbe, hrdil nadovšetko tým, že sa ničoho nebojí.

Ani zomierania.

No keď si obzrel posledný úsek Tichého oceánu medzi sebou a ostrovom pri pobreží Čile známym ako El Fin del Mundo, musel si priznať, aj keď nerád, že všetko v živote môže byť prvý raz.

V preklade názov ostrova znamená Koniec sveta.

Dúfam, že nie, pomyslí si.

Jack sa pozná natoľko dobre, aby vedel, že jeho život neriadi strach zo smrti. Smrti už hľadel do očí vo vojne. Ani z ujmy, ktorú na ňom vojna napáchala a stále pácha. Nie – je to čosi viac. Ujma v jeho vnútri.

Spomína si na vetu, ktorú raz čítal – len si nepamätá, kto ju napísal: Sťarnutie nie je pre tých so slabým srdcom. A vtedy si pomyslel: *Star-*

nutie je ťažké? Skúste ho porovnať s posttraumatickým stresom. Noste ho vo svojom vnútri ako bremeno. Zatvorí oči – nielen preto, aby sa nemusel dívať na žraloky – a pokrúti hlavou, akoby si z nej chcel vytriasť výjavy, ktoré ho nikdy neopúšťajú. Mladý či starý, Jack zo skúsenosti vie jedno: Čas nevyjednáva. Berie.

V tom okamihu má pocit, akoby ho nikdy nevyradili, akoby bol stále ranger. Žije, hoci pre mnohých iných mužov, s ktorými slúžil, to už neplatí. Spomína si, aký živý sa cítil počas nasadenia – sledoval ciele s pocitom, že prispieva k zmene. Toho sa chce stále držať.

Chce pomáhať ľuďom. Chce, aby sa ľudia naňho opäť mohli spoľahnúť. Chce zasa niečo znamenať, aj keď už nenosí uniformu. Preto – odhliadnuc od peňazí – si želá byť súčasťou tohto dobrodružstva. Od začiatku ich varovali pred nebezpečenstvom, už v prvom liste. Je ešte niečo, čo by mal každý skúsiť, aby preveril svoje schopnosti? Prepad v tme, keď svet zrazu vybuchne a prevráti sa hore nohami – bez varovania, bez pravidiel, keď ide iba o prežitie.

Jack zo skúsenosti vie, že v takej situácii môžete spraviť jediné: prinútiť strach pracovať pre vás. Vie to z vlastnej skúsenosti. Už sa o tom s niektorými rozprával.

Niečo z toho sa už pokúsil vysvetliť aj mladému Angličanovi Rupertovi Chadwickovi, o ktorého sa už od Ohia stará zo všetkých síl. Rupert je úžasný chalan, snaží sa predstierať, že je starší ako v skutočnosti, a vychádza z toho odvážnejšie, než by ste čakali od štrnásťročného mládenca. Jack netuší, prečo tí, ktorí vyberali súťažiacich, oslovili niekoho takého mladého. Je však jedno, ako sa sem Rupert dostal. Dôležité je, že je tu. Hoci si Jack uvedomuje, že sa musí sústrediť predovšetkým na seba – a momentálne na žraloky –, chce spraviť všetko, čo bude v jeho silách, aby chlapca ochránil.

Ten chlapec v ňom v mnohých ohľadoch, dokonca ešte aj predtým, ako sa hry oficiálne začali, obnovil zmysel života. Pre Jacka McHenryho sa stal súčasťou vyššieho poslania.

„Neviem, čo sa odo mňa očakáva ani ako sa mám správať,“ povedal Rupert predtým, ako dnes nastúpili na loď.

„Počuj, na mňa si už parádne zapôsobil,“ ubezpečil ho Jack.

„Neviem si predstaviť čím,“ začudoval sa Rupert.

„Tým, že si sem zapadol,“ povedal Jack.

„Naozaj si to myslíš?“ opýtal sa rozžiarený Rupert, zúfalo túžiac po pochvale. „Lebo niekedy si pripadáam úplne stratený a nielen preto, lebo som tak ďaleko od mamy a otca.“ Potom odvrátil pohľad. „Máte deti, pán McHenry?“

„Volaj ma Jack a tykaj mi.“

„Tak dobre. Máš deti, Jack?“

Jack stisol päť a otrčil ju k Rupertovi, aby spečatili vzťah.

„Teraz možno áno,“ odvetil.

Sústred' sa, pripomína si Jack.

Od lode k ostrovu je to asi päťsto metrov. Vzdialenosť Jacka nezne-
pokojuje, veď keď slúžil v armáde, preplával aj oveľa dlhšie úseky. Pre
silného plavca to nie je problém. *Pre Ruperta to však problém bude...*

Nie, momentálnym problémom sú žraloky, lebo dostali informáciu,
že loď ďalej nepôjde. Na Koniec sveta musia doplávať.

Jack pod sebou vidí žraloky belavé aj žraloky tigrie. Rozpozná ich
na pohľad, lebo vyrastal pri Galvestonskom zálive a k niektorým sa
dostal riadne blízko, keď bol ešte tvrdohlavé decko. A vie aj niečo iné.
Tie žraloky pod nimi si ich neprišli obzerať.

Dobre. Sem s nimi. Lebo na to sme tu, nie? Skúška ohňom.

Veď sem neprišiel od vrtnej veže v ďalekej Midlandskej panve preto,
aby prehral ešte skôr, ako dopláva k ostrovu. Nie pri takej stávke, nie
pri šanci vyhrať peniaze, o akých sa mu ani neprisnilo.

Na stole však nie sú iba peniaze, ide aj o čosi, prečo sa Jack v prvom
rade rozhodol stať príslušníkom elitnej vojenskej jednotky.

Čo v skutočnosti vníma ako druhú šancu – možno poslednú –, ako
vrátiť zmysel svojmu životu.

Preto si v tejto chvíli povie to, čo si hovorieval kedysi, keď nastal
čas vyraziť do akcie.

„Na zomieranie si budeme musieť vybrať iný deň.“

Chýba mu poslanie. V tom je ten problém.

Naposledy sa obzrie za Rupertom Chadwickom s nádejou, že chlapec je dobrý plavec.

Ak nie, žralokom bude jedno, aký je odvážny.